

ቅነሹት፡ ወይንና ቅኔ...

ከመጻሕፍት አምባ
፪

-በአበራ ለማ

**ይድረስ ለሥንኪን ተጠባቢው ዓለማየሁ ታዬ፤
ታለህበት።**

ይህች ሂሳብ ንባብ አክል ማስታወሻዬ ትድረስህ። እንደ ተጋባዥ የሥነ ግጥም የኔታ ሁኔ፤ አንተ ደግሞ የ”ፍካት የሥነ ጽሑፍ ክብብ” ታሊባን* ሁኔህ የዛሬ አሥራ ምናምን ዓመታት በፊት እንደምንተዋወቅ ከላክልኝ መልእክት ተረድቻለሁ። የዘሩት በቅሎ፤ አሸቶ፤ ፍሬውም ጎምርቶና በስሎ ከማየት በላይ ላንድ ገበሬ ምን የሚያስደስተው ጸጋ አለ? የኔና ያንተም ትውውቅና ቁርኝት በዚህ ሊመስል ታድሏልና አስዬው ነው።

ደገኛው ወዳጆችንና ሞክሼህ ዓለማየሁ ዲባባ ምስጋና ይግባውና (ከምድረ ስዊድን)፤ በሱ በኩል የላክልኝን በረከቶችህን አቀብሎኝ፤ በናፍቆት እንደተገኘ የቡሄ ጥቢኛ እያገለበጥኩ ስከመክመው ሰንብቻለሁ። “የዓለማየሁ ሩባያት፤ ሐይኩና ግራፊቲ-Graffiti” እጄ ገብተዋል።ሥራዎችህን ባነበብኩና አዳዲሶቹን የምርምር ውጤቶችህንና መከራዎችህን በተደረስኩ መጠን፤ ምንኛ ካገሬ የፈጠራና የምርምር አምባ እንዳራቅሁ እየተሰማኝ ውስጥ ውስጤን ብርድ ብርድ ሳይለኝ አልቀረም። ያገሬ ልጆች በተለይም ወጣቶቹ እንዲህ እየረቀቃችሁና እየተጠበባችሁ መሄዳችሁን በማየቴ፤ ተተኪው ትውልድ አንዳች የራሱ የሆነ ጀግንና ቅጽላም እንዳለው ማረጋገጫ ነውና፤ “ቅኔ ድሮ ቀረ.... ግጥም አከተመ... ምርምርም...” የሚለውን ቀቢጸ ተስፋ ላለመቀጸል መልካም ማስጠንቀቂያ እንደሆነን ልሸሽገህ አልፈልግም። ብርቱና ብርቱ የጥበብን ርቃቄ ዜማ ወግ ባለው መልኩ አሸግነህ

የፋርሶቹንና የጃፓኖቹን ልጆች ትሩፋት
አቋድሰህናልና ምስጉን ሁን።

ሦስቱ ያለማየሁ አዳዲስ ዓይነት ሥራዎች

የፋርሳዊውን ድንቅ ባለቅኔ የኦማር ኻያምን “ሩባያት” እና የጃፓኖቹን “ሐይኩ” ላገርህ ልጆች ማስተዋወቅህ አበጀህ የሚያስብል ነው። አንተም እንደጠቀስከው ሁሉ ጋሽ ተስፋይ ገሠሠ ቀደም ሲል የኦማር ኻያምን ሥራዎች ተርጉሞ ለገጸ ንባብ አብቅቶልናል። ከጋሼ ተስፋይም በፊት ሌላ ኢትዮጵያዊ ተርጓሚ የኦማር ኻያምን ሥራ ወዳማርኛ መልሶ እንዳስነበበን ትዝ ይለኛል። ምናልባትም አቶ ቤካ ነሞ የሚባሉ ተርጓሚ ሳይሆኑ አይቀርም ይለኛል ድብቅ ሕሊናዬ። እርግጠኛ አይደለሁም፤ ግን የኦማር ኻያም ሥራ የሆነ፤ ምናልባትም ከሩባያት ግጥሞች ጎራ ወጣ ያለ ለማንበቤ ግን አልጠራጠርም

አንተ በሩባያት ምርምር ፍተሻህ ሂደት ውስጥ አፍታተህ የነገርከንን የጥበቡን ምስጢር፤ ጋሼ ስብሃትም ለጋሼ ተስፋይ “መልክአ ዑመር” በጻፈው መግቢያ ላይ እያዋዛ ከዚህ ዓይነተኛ ቅኔ ጋር ተዋወቁ ሲለን አግኝተነዋል። እንዲህ አስተዋውቀናል....”አቦይ ኻያም በሚወዷት በትውልድ ከተማቸው በናይሻፑር እና በመላው ፋርስ፤ ሕይወት ያሳያቸውን አውጥተው አውርደው፤ ጥልቀትና ምጥቀት ባለው ግጥም ጻፉት። እሳቸው ብልጭ ሲልባቸው አንድ ወይ ሁለት ባለ አራት መስመር ግጥሞች ነበር የሚጻፉት። ብዙ ጊዜ እዚያው እጻፋበት ቦታ ትተውት ይሄዱ ነበር ይባላል። አንዳንዴ እንግዲህ ወይን ጠጅ ቤት አንድ ሁለት ባለ አራት መስመር ግጥም እየተወ. ይሄዱ ነበር ማለት ነው። አቦይ ኻያም ካለፉ በኋላ፤ በየቦታው ከተወዋቸው ግጥሞች ሊገኙ የቻሉትን ያገራቸው ሰዎች ሰበሰቡዋቸው። ሰብስቡ “ሩብአያት” ተባለ። “ባለ አራት መስመር ግጥሞች” ማለት ነው።...” ይለናል ጋሼ ስብሃት። (መልክአ ዑመር፤ ገጽ 7)

ይህንን የኦማር ኻያምን ግለኛ ወጥ የቅኔ ፈጠራ ጥበብ አንተም ደሞ ከነ ኤድዋርድ ፊትዝዝፊልድና ከመሳሰሉት ያገኘኸውን ተስተምር ተንተርሰህ፤ የበኩልህን ማስተዋወቅ ለተደራሲያኖችህ እነሆኝ... ብለሃል። እንዲህም ትነበባለህ ዓለማየሁ... “ሩባይ ባለ አራት መስመር ግጥም ነው ቢባልም፤ በአገራችን ሲቀረጸው እንደኖሩት ባለአራት መስመር መዲናና ዘለሰኛ ግጥሞች አራቱም ስንኞች ቤት እየመቱ ማለትም ሀሀሀሀ (AAAA) ውይም ሁለት ሁለቱ ስንኞች ቤት እየመቱ ማለትም ሀሀለለ (AABB) የሚወርዱበትን አካሄድ የሚከተል አይደለም። በሩባይ ያሰዳደር ሥርአት የመጀመሪያዎቹ ሁለት ስንኞች ከአራተኛው ጋር ቤት ሲመቱ፤ ሦስተኛው ስንኝ ቤት ይደፋና አራተኛው ስንኝ ተመልሶ ከሁለተኛው ስንኝ ጋር ቤት የሚመታበትን አካሄድ የሚከተል ነው። ማለትም ሀሀለሀ (AABA)” ይለናል ገጣሚ ዓለማየሁ ታዬ። (የዓለማየሁ ሩባያት፤ ገጽ 2?)

ያንተ ያለማየሁ የሩባያት ምንነት ትንታኔ ከጋሼ ተስፋይ ወይም ከጋሼ ስብሃት ለየት የሚያደርገው፤ ዋነኛውን የተደበቀውን የሩባያትን ምንነቱንና ስሪተ ፍጥርጥሩን አስፈንትተህ ማሳየት መቻልህ ነው። ይህ ደሞ እንደመልካም ዲያቆን ወይም ደቀ መዝሙር “ምስጢር አውቋል” እንድንልህ ግድ ይለናል።

ምንም እንኳን ጋሼ ስብሃት በጋሼ ተስፋይ የዑመር ኻያም ትርጉም ሥራ መግቢያ ላይ የሩባያትን ባለ አራት መስመር ግጥምነት ብያኔ ቢያጸድቅም፤ በጋሼ ተስፋይ ሥራ ላይ ግን በዘላቂነት መልኩ ይህንን አናስተውልም። አንዳንዴ ባለአራት፤ አንዳንዴ ባለ አምስት፤

ዘርግንዘራቸውም ኮራ በተመክኮ ተደበበ” (የዓለማየሁ ሩባዎት፤ ገጽ 6/7)

እኒህ ለናሙና የተጠቀሱ ሁለቱም ያንተ ሩባዎቶች፤ በያንዳንዱ አንጓ አራት አራት ሰንኞችን ሸክፈዋል። በድንጋጌውም መሠረት ባልሳዊው ሰንኝ ከቀሩት ሶስቱ ሰንኞች ተለይቶ አሉታዊ ቤተኝነቱን በቤት ድፋት ይገልጻል።

ጭብጦች ዙርያ መጻፉን ከምሳሌዎቹ መረዳት ይቻላል።

የሩባዎት ግጥሞችን የጭብጥ ምርጫ ሰንመረምር ደግሞ፤ እያንዳንዱ ገጣሚ የየራሱ የይዘት ምርጫ እንዳለው እናስተውላለን። ዑመር ካያም በወይዛዝርትና በወይን ጠጅ እጅግ ፍቅር ዙሪያ የማለለ የባለቅኔ አስተውሎቱን በጅጉ ሲቸረን፤ እንዳንተ ያለው የሩባዎት ወጣኒ ደግሞ ሁሉን አቀፍ ጭብጥን ለይዘቱ ዋቤ አድርጓል። ጋሼ አቤም በዘመኑ ትንሽ ከሩባዎት ድንጋጌ ፈንገጥ ባሉ ሩባዎት መስል ሥራዎቹ በተለያዩ ጭብጦች ዙሪያ መግጠሙ ይጠቀሳል። አንተ የጠቀስከውም እውቁ አርመናዊ ባለቅኔ ሆኸህ ተምንያንም በጻፈች ሩባዎት ላይ፤ የሩባዎትን ቅርጽ ድንጋጌ ጠብቆ፤ በተለያዩ

ነገርን ነገር ያነሳዋልና፤ ዑመር ካያም ባለቅኔ ብቻ ሳይሆን ሌሎች ሌሎች ክህሎትና ተሰጥኦ የነበረው ሰው እንደነበር መላ ምታቸውን የሚሰነዝሩ ተመራማሪዎች ብዙ ናቸው። ከባለቅኔነት ባሻገር የእስላም ባህታዊ ወይም ሱፊ ነበር የሚሉት ሲኖሩ፤ የለም የተዋጣለት ፈላስፋም ጭምር ነበር ብለው የሚያክሉለትም አለ። ጋሼ ሰብሃት ለጋሼ ተስፋዬ በጻፈለት መግቢያ ላይ፤ ይህንን የካያምን ፈላስፋነት የሚያንጸባርቅ አንድ አፈታሪክ አስነብዮናል። ታሪኩ እንዲህ ነው...

የሰባ አራት ዓመት አዛውንቱ ዑመር ካያም አንድ ቀን ባንድ ዩኒቨርሲቲ ደጃፍ ሲያልፉ፤ (እዚህ ላይ ላዛውንትነት ሰብእና ዋጋ ለመስጠት አንቱታን መርጫለሁ) ውስጡ ለሚካሄድ ጥገና ድንጋጌ የተሸከመ አህያ በጌታው እየተነዳ መጥቶ፤ ካጥሩ ገረገራ ደጃፍ (ከተምበሪ)ድንገት ገተራል። ጌታው ወደ ዩኒቨርሲቲው ግቢ ግባ ብሎ ቢገርፈውም ቢያስገድድውም አሻፈረኝ ይላል። ይሄኔ አዛውንቱ ዑመር ካያም ወዳህያው ጆሮ ጎምበስ አሉና የሆነ ነገር አንሾካሾኩለት። ይሄኔ ያ እምቢ ባይ አህያ ስተት ብሎ ወደ ዩኒቨርሲቲው ግቢ ይገባል። በዚያ ያልፉና ሁኔታውን ያስተውሎ የነበሩ ሰዎች፤ “ጌታው ምን ቢሉት ነው የገባው?” ብለው ይጠይቋቸዋል ካያምን።

“ባለፈው የህይወት ዘመኑ ይህ አህያ ሰው ነበረ...” ብለው መለሱ ጌታው።

“እንዴት?” ብለው አጥብቀው ጠየቁ ሰዎቹ።

እያየንህ ነን። ስመ ጥሩው የሥነኪን ተመራማሪና ሃያሲ ጋሼ አምሃ አስፋው ተወደ ሰሜን አሜሪካ እንደምን አይቶህ ይሆን? እንዲህ በትንሹ የሚጠግብህ አይመስለኝም። ያሜሪካ ድምጽ አፍቃሬ ጥበብ ጋዜጠኛ አሉላ ከበደ፣በቅርቡ ካንተ ጋር ባደረገው ቃለ ምልልስ ላይ፣ ይህን አዲስ ጀምርህንና ትኩረትህን ትበረታበት ዘንድ ማትጋቱ ያለዋዛም አልነበረም። ካይን ያውጣህ ጭምር ሊልህ እንጂ...

በነገራችን ላይ አዲስ አበባ መሃል ፒያሳ፣ ከመብራት ኃይል ዋና መሥሪያ ቤት ጥቂት ወረድብሎ የሚገኘውን የዑመር ካያምን ክላሲካል ሬስቶራንት በፍቅር እናዘውትረው የነበርን ቤተ ጸሐፍት ጥቂት አልነበርንም። ጋሼ ብርሃኑ ዘራሁንና ጋሼ መንግሥቱ ለማ ሁነኛ የወዳጅ ቀጠሮ ሲኖራቸው እዚያ ይመቻቸው እንደነበር ምስክር ነኝ። በግሌ ከነበረኝ ደምበኝነት ባሻገር፣ ተሁለቱም ጋር የቆይታ እድል አግኝቼበት ስለነበር ትዝታዬ ብርቱ ነው። ጋሽ ተስፋዬን፣ ጋሽ ስብሃትን፣ ያኔ ያኔ እዚያ ያፈላለጋቸው አደጣቸውም ነበር...

ካንድ አሠርት ዓመታት የውጭ ቆይታ በኋላም አዲስ አበባን በወፍ በረር ስመደንባት፣ የዑመር ካያምን ሬስቶራንት ሀጂ በናፍቆት ተሳልጜዋለሁ። በካሜራዬ ያስቀረሁት ምስልም ይህንኑ ያውጃል። ግን ግን ያንን ነባር ሬስቶራንት ማን ለምን “ዑመር ካያም” ብሎ ሰይሞ እንደከፈተው ምስጢሩን ሳላውቅ መቆየቱ ሁሌም ይቆጩኛል። ምናልባትም አንድ ፋርሳዊ ወይም አንድ ታላቁን ባለቅኔ ዑመር ካያምን የሚያደንቅ ያገራችን ሰው ወይም አንድ አፍቃሬ ወይዘርናትና ወይን ጠጅ የድሮ አራዳ ... ከፍቶት ይሆን? እኔጃ!.. ያዲሳባቹ ጠላፍት ይህን ጉዳይ አጣተው አንድ ደህና መጣጥፍ ያቀብሉን ይሆናል። የሚገርመው ደሞ በብዙ አገሮችም በዑመር ካያም የተሰየሙ ምግብ ቤቶችና የወይን መጎንጨ ቤቶች እጅግ ብዙ መሆናቸው ነው። ታዲያ የሁሉም ልዩ መለዮ ከምግብ ጋር ወይንን መሾማቸው ነው።
<http://www.omar-khayyam.co.uk/indian-restaurant/indian-restaurant-edinburgh-omar-khayyam.jpg>

የሸገሩ “አማር ካያም ምግብ ቤት”

ዓለማየሁ... ወደ ሐይኩ ሥራህ ልራመድ። ይህ ደሞ ከጃፓኖቹ ባለቅኔዎች “ዋሽራ አምባ” ወዲህ ብለህ አዲስ እያስትዋወቅኸን ያለ ሌላው ብርቱ ሥራህ ነው። ሐይኩዎችህንም ባማርኛና በ’ንግሊዝኛ ቋንቋዎች ተጠብበህ እንዳቀረብክልን ይስተዋላል። መልካም እርምጃህንም ከሥራህ እያየን ለትጉ ደቀ መዝሙርነትህ ይሁንታችንን ቸረናል። ታንተው እመጽሃፍህ መግቢያ ላይ እንደተደረሰኩት ከሆነ፣ ሐይኩ የመነጨው ከጥንታዊው የቡዳ መነኮሳት በጋርዮሽ ከሚዘርፉት “ሬንጋ” የተሰኘ ቅኔ ማህጸን ነው።

የዚህ ቅኔ ዓይነተኛ መክፈቻ የሆነውን “ሐኩ” የተባለውን ባለ ሦስት ቤት ስንኝ፤ ማትሱኦ ባሽ የተባለው አፈንጋጭ ጃፓኖቹ ባለቅኔ፣ “ሐይኩ” በሚል መጠሪያ ጡት አጥብቆ እንዳሳደገውም

አመልክተህናል። ከዚህ የምንግረው እንግዲ የሐይኩ ዓይነተኛ ጠባይ ባለ ሦስት ቤት ቅኔ ብቻ መሆኑን ነው። አክለህም ሐይኩ ፋይዳዬ፣ ጉዳዬ፣ ጭንቀቴና ጥበቄ ብሎ የሚያበክረው ጭብጥ ተፈጥሮና የተፈጥሮ ጉዳይ ብቻ እንደሆነ ጃፓኖቹ ማትከናቸውን አደራ ብለኸናል፤ እንቀበላለን። አዲስ ዓይነት እይታ በመሆኑም፣ ባማርኛ የቅኔ ዘረፋ ዓለም ውስጥ ተፈጥሮን ብቻ እየነቀሰን እንድንጠበብበት የነማሳኦካ ሺኪ ደቀ መዝሙር ሆነህ መከራዎችህን አካፍለኸናል። የሐይኩንም አቀኛኘት ድንጋጌ እንድንጠብቅ ሕጉን እንዲህ ስትል አመልክተህናል።

“የሐይኩ Traditional ቅርጻዊ አሠዳደር ዓይነተኛ ምሳሌ ተብሎ የሚገመተው፣ በሦስት መስመሮች የተወሰነና በመጀመሪያው መስመር አምስት፣ በሁለተኛው ሰባት፣ በመጨረሻው እንደገና አምስት የጃፓንኛ KANA ወይም የእንግሊዝኛ SYLLABLEን በድምሩም 17 KANA/SYLLABLEን ያካተተ ቅኔ ነው።” ያልከን፣ የሐይኩን ውስጠ ማንነት ቁልጭ አድርጎ የሚያሳይ ነው። (ሐይኩ _ HAIKU፣ ገጽ 4/5)

የሰጠኸንን የእንግሊዝኛ ሐይኩ ቅኔ ላብነት እዚህ ታደባባዩ ብናሰጣው፣ የቅርብ እማኝ አገኘን ማለት ነው። እንሆ...

“portrayed in a pond (5 syllables/ቀለማት)
nature exhibits her nude (7 syllables/ቀለማት)
clean obscenity” (5 syllables/ቀለማት) (ሐይኩ _ HAIKU፣ ገጽ 5)

ታዲያ ታንተ የምርምር ውጤት ልንረዳው የቻልነው ለጃፓኖቹው ሐይኩ ሕላዌ 17 ቀለማት/KANA/SYLLABLE የግድ የሚለውን (5+7+5) እንግሊዝኛው ከ11 ቀለማት/KANA/SYLLABLE በላይ አለምፍቀዱን ነው። ባማርኛም ቋንቋ ባህሪያ ምክንያት ሐይኩን በ11 ቀለማት/KANA/SYLLABLE መሥራት አለመቻሉን ተረድተናል። ስለዚህም አንተ ከደረሰክበት የፍተሻ ድምዳሜ በመነሳት፣ አንዳንድ ቋንቋዎች ልክ እንደጃፓኑ ሐይኩ ዓይነት ባለ17 ቀለማት/KANA/SYLLABLE ሐይኩ ሊቀኙ አለመቻላቸውን እንረዳለን። ያም ሆኖ ባለ ሦስት ቤት ስንኙ ውበት ለሐይኩ ሐይኩነት እንደተጠበቀለት እንዲቆይ የጋራ ስምምነት እንዳለ ከራሱ ሥራ ማስተዋል ተችሏል። ይህም ሲባል ዋናው የሐይኩ አይዘረከረኬነት፣ ቁጥብነት፣ ቀለል ያሉ ቃላትን መምረጡና የምስል ጓዳነቱ ዐቢይ መለዮው መሆኑንም ሳናስምርበት አናልፍም። እስቲ ከሐይኩው መጽሃፍህ እኒህን ባሕሪያቱን አጉልተው የሚያሳዩትን ሐይኩ ግጥሞችህን ካማርኛውም ከእንግሊዝኛውም ጥቂት ላብነት ያህል ልጥቀስ።

2
የደመና መዘምራን
እያሸበሸቡ በእልልታ ሲዘምሩ
የደመና መዘምራን

39
ሲመሻሸ
ርግሮች በሕብረት እየበረሩ
ጀምበሪቱን ሸኙ

63
አበሮች
እንደረገፉም አደብ ገዝተዋል ንፋስ
ሰደት ሄዷል

27

winter

bare branches scranching the sky

spring, is but a dream

30

the snail

all out of its shell waves to me

his jelly horns

ከሐይኩ የቅኔ ሰብስቦህ በፊት በሽህ ዓ.ም. ለገጸ ንባብ ያበቃኸው “ግራፊቲ - Graffiti” የተሰኘው ባለክልዔ ልሳን የግጥም መድብልህ ሌላው ተጠቃሽ ሥራህ ነው። በዚህ መድብል ወስጥ የምናያቸው አዲስ በቀል አሰነኛኝትና ጭብጦች አዲስ ያማርኛ የግጥም አገጣጠም ጥበብን አዲስ አሻራ የምናስተውልበት ነው።

ጋሼ ሰሎሞን ደሬሳ በሺ፱፻፳፫ ዓ.ም. “ልጅነት” በተሰኘው የግጥም መድብል ሥራው አዲስ ያገጣጠም ስልትንና አተያይን እንዳስተዋወቀን ሁሉ፤ አንተም የራስክን አዲስ ዓይነት አቀራረብ በዚህ ሥራህ ላይ አሳይተህናል። ጋሼ ሰሎሞን “ዘበት አልፎቱ፤ ወለሎታ”ን ከብዙ ብዙ ዝምታና የስደት ሕይወት በኋላ በሺ፱፻፺፩ ዓ.ም. በዚያው በራሱ ስልት እንደደገመንም ልብ ይሏል። የያኔው የጋሼ ሰሎሞን ሥራም ሆነ የዛሬው ያንተ ግራፊቲ፤ ከነባሩ ያማርኛም ሆነ አገርኛ ያገጣጠም ስልት ወጣ ብለን ሌላ ሌውንም ሁሉ በየራስ ብጤት እንሞክር የሚሉ ናቸው። የፈጠራን ሥራ በፈጠራነቱ እስከተቀበልን ድረስ፤ ባሮጌው ብቻ ከማዘገም አዳዲሱን ዓይነትም መሞከርና የራስን ተደራሲ መፍጠሩ ክፋት የለውም። ጋሼ ሰሎሞን ያኔ ባዲስ ያገጣጠም ስልቱ ብቅ ሲል እንደጋሼ አቤ ጉበኛ የመሳሰሉትን ጎምቱዎች ቢያስቆጣም፤ የዩኒቨርሲቲዎቹን እነዮሃንስ አድማሱን፤ ኃይሉ ገሞራውን፤ ዮናስ አድማሱን፤ ደበበ ሠይፋን... ሳያማልል አልቀረም። እናም ዛሬ ከሦስት ዐሠርት በላይ ተቆጥሮ ሲታይ ጋሼ ሰሎሞን የራሱን አንባቢያን ማፍራት መቻሉን እንረዳለን። እናም አንተም የራስህን ተደራሲያን የማታፈራበት ምክንያት የለምና አበጀህ እንጂ ሌላ ሊልህ የሚችል እንደሌለ አርግጠኞች ነን።

እስቲ ግራፊቲህን ላዳዲስ ተዋዋቂ አንባቢዎችህ ያንተኑ ብእር-አንደበት ላንዴ ልዋስና ላስተዋውቅ። ዓለማየሁ ግራፊቲን እንዲህ ያቀርብልናል...

“ግራፊቲማ በየአጥሩ በየግድግዳው በየመጽዳጃ ቤቱ በየጠረጴዛና ወንበሩ... ወዘተ የሚጣፍ ወይም የሚሳል ጠሐፊው ወይም ሰዓሊው (አብዛኛውን ጊዜ) ያልታወቀ (ሕገ ወጥ) ጽሁፍ ወይም ሥዕል ነው። ከላይ በተጠቀሰው ግርድፍ ብያኔ መሠረት ግራፊቲን “ክታብ ሙሰና” ወይም “ሥዕለ ሙሰና” ብሎ መተርጎም ይቻል ነበር። ግና ግራፊቲ በራሷ ለሐበሻ ምላስ የማታዳልጥ ለጆሮውም የማትጎረብጥ ሽሙንሙን ያለች ባለ አራት ፊደል ቃል ናት።” (ግራፊቲ፤ ገጽ 5?) ብለኸናል ዓለማየሁ። እኛም ድንጋጌህን ተቀብለናል። በራስህም መስፈርት ልናይህ የግድ ግድ ይለናል።

እናም ግራፊቲ እንድ አዲስ ዓይነት ከተለመደው ያማርኛ ግጥም አገጣጠም ድንጋጌ ያፈነገጠ ሥራ ነው ማለት ነው። በወል፤ በስንጎ መገን፤ በመዲና፤ በጸጋዬ ቤትኛ ወዘተ... ዓይነት የማንፈርጀውና የማንመረምረው የግጥም ሥራ ነው ማለት ነው። እንግዲህ ዓለማየሁ ከተለመደው ቤት አፈነገጥክ ማለት ነው... ያራስህን አንባቢ የራስህን ደቀ መዛሙርት እንደጋሼ ሰሎሞንና እንዳንዳንዶች ሁሉ ፈጥረህ ትጓዛለህ ማለት ነው። ጥቂት ከግራፊቲ ሥራዎችህ እንቀማምስልህና መንገዱን ምን ያርግልህ ብለን እንመርቅሃ?!...

“ተጠየቅ

ሃሳብ ሸክም ቢሆንብህ

ታካፍለዋለህ

ሕይወት ሸክም ብትሆንብህ

ራስህን ታገላለህ

ትእቢት ሸክም ቢሆንብህ

ፈጣሪን ታማለህ

ምላስ ሸክም ቢሆንብህ

ወዴት ትደርሳለህ?

ጥቅምት 1992”

* * *

ዘመናዊ ኩምክና

የቀማኛ ለቀማኛ መቀማማት

ያሚተኛ ለሚተኛ መተማማት

ኅዳር 1996

* * *

ለዓለም ፪

ዳውንታውንሂ ጉድ አፀድ

የትፍስህት የርካታ መንደር

የኃጢያት ወ የስርየት

የሕላዌ ፍኖት ከተምበር

ዘንድሮ ነገር አመጣ

ጣእሙ ኮነ ጉራማይሌ

አሕዛብም ጉድ ተሠራ

ሰኳር ሲሻ ልሶ አሞሌ

መጋቢት 1991

ለአቤ ጉበኛ

* * *

የክር

ስቶስ

ትእዝብት በመስቀሉ

ላ

ይ

መ

ቃ

ብ

ር

ጥር 1996

ማጉረምረም

የድምጾች ቅንብር ፍሠት
አንድምታ አልባ ግርግር
የድምጾች ቅንብር ፍሠት
አንድምታ ሙሉ ክርክር
ማጉረምረም

ታህሣሥ 1993”

እንዲህ እንዲህ እያልን ያንተን ያለማየሁን የግራፊቲ ትሩፋት እየመዘዘን እንደየራሳችን ብጤትና ግንዛቤ መደረስ እንችላለን። ግጥም ለተደራሲ የሚለግሰው ትልቁ ጸጋ “በራስህ መንገድ እንደፈለክኝ ተርጉመኝ፤ ፍታኝ፤ ፈልቅቀኝ፤ ተደረሰኝ...” ማለቱ ነው። አንድን የግጥም ሥራ ይዘቱ ይሄና ይሄ ብቻ ነው ብሎ ብያኔ መስጠት፤ እንኳን ለተደራሲው ለገጣሚውም ለራሱ የተሰጠው መብት አይደለም። ዘመን በተለወጠ፤ መቼት በተቀየረ፤ ትውልድ አልፎ ትውልድ በተተካ ቁጥር የሚሰጠው አንድምታ ያራሱ ፍቺ፤ ያራሱ ቃና፤ የራሱ ለዛ ያለው ነው እሚሆነው። ያለዚያማ የሥነ ግጥም ፋይዳው፤ የቅኔ ወዝና ወለላው ምን ሊሆን ነው?!... እናም ያንተን ግራፊቲም እንዲህ እንዲህ እያደረግን መቋደስና መፈትሽ የኛ ፈንታ መሆኑ ነው። በዚህ ግራፊቲ ብለህ በሰየምከው መድብልህ ውስጥ እፍኝ ሙሉ በቅርጽም በይዘትም አዲስነት ያላቸው ሥራዎች ይታያሉና፤ ቀጣይ ሥራህን መናፈቃችን አልቀረም።

ይህን ሂሳብ ንባብ መሰል ጠማሪን ከመቋጨቱ በፊት፤ ስላንዳንድ ዘመንተኞችህ ብርቱነት ጥቂት ማስታወስን ወደድኩ። ከሽገርም ከባሕር ማዶም ብቅ ብቅ ያሉ ያንተ የእድሜ ዘመንተኞች ጥቂት ገጣሚያን አሉ። ጥቂት ያልኩት በጥራት አኳያ ስመዝናቸው ተድርጎ ይመዝገባል። በአሃዝ ከመጣን በተለይ አገር ቤት የግጥም አዝመራ ሃድራ የገባበት ዘመን እስኪመስል ድረስ፤ ብዙ ገጣሚያን ሥራዎቻቸውን ላይነ ንባብ እያበቁ መሆናቸውን እየተረዳን ነው። ግጥም በባህሪው እጅግ ጠሊቅ፤ ሁለመናው ቁጥብጥብ ያለ፤ ሉዓላዊ ቋንቋን የሚጠቀም አስቸጋሪው የሥነ ጽሁፍ ዓይነት መሆኑ ላዳዲሶቹ ገጣሚያን ዳገት የሆነ አይመስልም። ምናልባትም የዘመናችን ወጣት ጸሐፍት ግጥምን እንደጥንተኞቹ ያገራችን ከብት አጋጆች (እረኞች) የሕዝብን ብሶትና ስሜት የማውጫ ሁነኛ ቀልጣፋ መንገድ አድርገው አግኝተውት ይሆን? ማን ያውቃል፤ ይሆን ይሆናል... ግና የጥራቱን ነገር አደራ የሚሉ ተደራሲያን ተማጽኖም ችላ ሊባል አይገባምና ቆም እያሉ እርስ በርስ መናበቡ አይከፋም።

ላነሳላቸው ወደ ወደድኳቸው አንዳንድ የዘመን እኩሮችህ ገጣምያን ልለፍ። ይሄ በእውቀቱ ሥዩም የሚባል አዚመኛ ሁሉን አወቅ ገጣሚ፤ ጣፊ፤ ፌዘኛ፤ ቧልተኛ... ሽረ ምኑ ቅጡ! ስንቱን ክህሎቱን አንስቼ ልዝለቀው ወንድም አለም? እንዲሁ በደፈናው ለዘመናችን የተበረከተ አዲስ ፈር ቀዳጅ ሌላው የጥበብ ማእድ በረከታችን ነውና ይበርታበት በጅምሩ። ያ ወጣት ገጣሚና አጨፍቆ ልቦለዶችን አሸጋኝ ጣፊ እንዳለ ጌታ ከበደ፤ የጥንት የጠዋቷ ፀሐይ መላኩ፤ ያዋሳው የ60 ሻማዎቹ ሙሴ ዘላለም ጌታቸው፤ የስሜን አሜሪካው ቴዎድሮስ አበበና ያልታተመው የስዊድኑ ዓለማየሁ ዲባባ ላይነት ያህል ከሚጠቀሱት መካከል ናቸው። ያስ ወንድዬ ዓለ እጁ ተምን ይሆን? ሌሎችም ምናልባትም ሥራቸውን ለማየት ያልታደልኳቸው ጎበዝና ጎበዛዘት ይኖሩ ይሆናልና ሊበረታቱ ይገባቸዋል። እኒህ ከላይ ስሞቻቸውን ላይነት ያህል ያነሳሳኋቸው ግን፤ ያማርኛን ዘመናዊ ሥነ ጽሁፍ እድገት በተለይም ከሥነ ግጥምና ካጨፍቆ ልቦለዶች አኳያ እየታደጉ ያሉ ብርቱ ያገር ልጆች መሆናቸውን ሳላስምርበት አላልፍም። መልካም ጅምራቸውን እዳር ያደርሱ ዘንድና እንዲህ እንዳንተው አዳዲስ ሙከራቸውን ሁሉ “እጃችን ከምን...” ይሉን ዘንድ ተስፋዬ ነው።

* ታሊባን ... ተማሪ ወይ ደቀ መዝሙር እንዲሉ ባረብኛው።

